

Andakter

För en vecka, tjugosjunde veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 376 - ”Från tidevarv till tidevarv”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 19

Himlen förkunnar Guds härlighet, himlavalvet vittnar om hans verk. Dag talar till dag därom och natt undervisar natt. Det är inte tal, det är inte ljud, deras röster kan inte höras, men över hela jorden når de ut, till världens ände deras ord.

Där har han rest ett tält åt solen, den liknar en brudgum som lämnar sin kammare, en hjälte som gläds åt att löpa sin bana. Den stiger vid himlens ena ände och når i sitt kretslopp den andra. Ingenting är gömt för dess glöd. Herrens lag är utan brist, den ger liv på nytt. Herrens lära är sann, den gör den oerfarne vis. Herrens påbud är rätta, de ger hjärtat glädje. Herrens befallningar är klara, de gör blicken ljus. Herrens ord är rena, de skall alltid bestå. Herrens stadgar är sanna, de är alla rättfärdiga, mer åtråvärda än guld, än rent guld i mängd, och sötare än honung, än självrunnan honung. Genom dem blir din tjänare varnad, att följa dem ger riklig lön.

Vem känner sina fel? Fria mig från synder jag inte vet om, men hindra mig också från öppet trots, låt det inte få makt över mig! Då är jag utan brist och fri från svåra synder. Ta i nåd emot mina ord, mitt hjärtas bön till dig, Herre, min klippa, min hjälpare.

Betraktelse

Psalm 19 har beskrivits som det kanske vackraste poemet i Psaltaren och en av de finaste sångerna i världen (C.S. Lewis). Omdömet förutsätter en känsla för poesins egenartade logik, som verkligen inte liknar ingenjörsvetenskapens.

Vad handlar psalmen om, vad vill den? Först låter den som en hyllning till den härliga värld Gud har skapat – himlens skönhet, naturens välfungerande helhet, exemplifierat i solens regelbundna färd över himlavalvet från öster till väster. Detta följs av en hänryckt beskrivning av (den gudomliga) Lagens härlighet och nytta. Poemet slutar med en personlig bön om att bedjaren ska bli bevarad från synd och vara kvar i Guds rättfärdighet.

Grundtanken i denna dikt/bön är att allting som utgått från Gud vittnar om hans härlighet. Skapelsen talar, ljudlöst men tydligt, för den är inte bara ett faktum – *factum* är det latinska ordet för ”gjort” (av Någon som gör saker). Skapelsen är i sig också ett meddelande, ett tilltal till oss som fått gåvan av medvetande. Vi vet inte bara med oss själva att vi vet (”Jag tänker, alltså är jag till”). Vi vet också med Den som Vet; vi ser och förstår i någon liten, anande grad vad Gud vet och vad han Är. Och vi vet det för att han *avsåg* att vi skulle se det och jubla; vi är skapta för att kommunicera med Gud.

Vad säger då Gud genom sin skapelse? ”Jag Är. Och du finns, för att jag ville det. Jag har frambringat allt du ser, också för att du just nu skall finnas. Då vet du att jag är mäktig, komplex, djupsinnig, evig, glad, generös – och helig. Jag vill dig, och vill ha dig hos mig. Så sök mig, upptäck mig, svara mig, finn ditt livs mening och lycka. Hos mig ...”.

Vad säger du till Gud?

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för att jag får ännu en dag av dig. Hjälp mig, som du har skapat, att vittna om din härlighet och om alla dina verk. Hjälp mig att söka dig, att upptäcka dig, att svara dig, att finna mitt livs djupaste mening och lycka hos dig.

Käre Herre, hjälp oss den här dagen att inte förtvivla och tappa modet, utan istället öva oss i hjälpsamhet och samarbete med andra, men framför allt i bön och förtröstan på Dig. Vi ber om ditt beskydd, särskilt för hårt drabbade och döende, och för dem som sätter in all kraft på att hjälpa dem. Ge oss uthållighet och livsmod, genom din Helige Ande och vår Herre, Jesus Kristus. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, Amen.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg.

Måndagens kväll.

Psalm 64 - ”En dyr klenod, en klar och ren”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 19

Himlen förkunnar Guds härlighet, himlavalvet vittnar om hans verk. Dag talar till dag därom och natt undervisar natt. Det är inte tal, det är inte ljud, deras röster kan inte höras, men över hela jorden når de ut, till världens ände deras ord.

Där har han rest ett tält åt solen, den liknar en brudgum som lämnar sin kammare, en hjälte som gläds åt att löpa sin bana. Den stiger vid himlens ena ände och når i sitt kretslopp den andra. Ingenting är gömt för dess glöd. Herrens lag är utan brist, den ger liv på nytt. Herrens lära är sann, den gör den oerfarne vis. Herrens påbud är rätta, de ger hjärtat glädje. Herrens befallningar är klara, de gör blicken ljus. Herrens ord är rena, de skall alltid bestå. Herrens stadgar är sanna, de är alla rättfärdiga, mer åtråvärda än guld, än rent guld i mängd, och sötare än honung, än självrunnen honung. Genom dem blir din tjänare varnad, att följa dem ger riklig lön.

Vem känner sina fel? Fria mig från synder jag inte vet om, men hindra mig också från öppet trots, låt det inte få makt över mig! Då är jag utan

brist och fri från svåra synder. Ta i nåd emot mina ord, mitt hjärtas bön till dig, Herre, min klippa, min hjälpare.

Betraktelse

Denna psalm är inte en lärodikt, där författaren bestämt sig för att ta upp och säga något lärorikt om det ena efter det andra – först om himlavalvet och hur vi ser det natt och dag, sedan dess ljus, solen, och hur mäktigt den strålar och dagligen flyttar sig den enorma sträckan från världens ena ände till den andra, och hela tiden öser liv och värme ner över jorden. Och sedan – religiös som han är – något fint om Lagen också.

Nej, poesins logik gör alla dessa ting och bilder till ett naturligt sammanhängande helt. Poemets kärna finns i det som sist sägs om solen: ”Ingenting är gömt för dess glöd.” På psalmistens breddgrader är solens hetta inte mild, som hos oss i norr, utan bländande, skoningslöst genomträngande och uttorkande allt. Detta är den självklara bilden för Guds allseende, fruktansvärda ögon som ser allt, hans helgelsekrävande vilja. I hans närhet kan ingen tvekan existera om vad som är gott och sant och nödvändigt – det har han uppenbarat i sin *Torah*, Lagen, Guds Ord. Där finns ingen brist, ingen otydlighet eller osäkerhet om vad Gud vill. Han har sagt hur det *är*, hur en människa ska leva, och den kunskapen är som när solen avslöjar allt vi ser omkring oss som det är – rent, klart, underbart och ljuvligt i sin sanning. Att ha Guds Ord och ”bruka” det (läsa, höra, absorbera, lyda och göra det) är en enorm, glödande lycka.

Guds Ord är inte sant för att bedjaren lever på det sättet; den självrättfärdigheten har han inte, utan inser att det finns många dolda fel i hans liv – och en del helt uppenbara också. I Guds närhet är det inte lätt och trivsamt att vara, det är skakande, på en gång fruktansvärt och ljuvligt utan gräns. Men har man smakat det, finns det ändå ingen annanstans det är bättre att vara.

Förbön

Tack, käre Herre, för också den här dagen. Tack för att du vill att människor ska lära känna dig, tack för att du vill låta varje människa smaka och se vem du är. Tack att det inte finns någonstans där det är

bättre att vara, än hos dig. Låt fler få upptäcka det, käre Herre, och gör mig, om möjligt, till ett redskap för just det.

Också den här kvällen ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld och över allt det som du skapat och älskar. Himmelske Fader, led och läk din mänsklighet inte bara i denna tid, utan all tid. Kom och var oss nära, du som vet vad och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens herre skänka er sin frid, alltid och på alla sätt. Herren är med er alla. (2 Thess 3:16)

Bengt Holmberg.

Tisdagens morgon.

Psalm 755 - ”Vila i mig”

Bön

Jesus, vi vänder oss nu till dig och ber om frid och ro i våra hjärtan och sinnen. Låt oss också få ta vara på denna stunden inför dig. Amen.

Bibelläsning – Psaltaren 20

För körledaren. En psalm av David. Må Herren svara dig på nödens dag, må Jakobs Guds namn bli ditt värn. Må han sända dig hjälp från templet och stödja dig från Sion. Må han minnas dina matoffer, må han ta emot dina brännoffer. Må han ge dig vad du önskar och låta dina planer lyckas. Då skall vi jubla över din seger och triumfera i vår Guds namn. Må Herren ge dig allt du ber om.

Nu vet jag att Herren ger seger åt sin smorde. Han svarar honom från sin heliga himmel och räddar med sin starka hand. Andra litar till vagnar och hästar, men vi litar till Herrens, vår Guds, namn. De segnar ner och faller, vi reser oss, vi håller stånd. Herre, ge seger åt kungen, svara oss då vi ropar!

Betraktelse

Psaltarens tjugonde psalm läser vi denna tisdag, och en tanke att ta med sig ut i denna dag är detta med att vi människor kan sätta vår lit till olika saker. David, psalmens författare, påminner oss om att det går att sätta sin lit till olika saker. David skriver: *Andra litar till vagnar och hästar, men vi litar till Herrens, vår Guds, namn.*

Nu kanske inte just vagnar eller hästar är det som vi tror är lösningen på alla våra problem, men dessa båda ting symboliserar det som gav makt, inflytande och framgång i världen på Kung Davids tid. I vår tid är det andra saker som ger sådant – hur hade Kung David uttryckt sig om han varit kung idag? Kanske: *Andra litar till pengar och information, men vi litar till Herrens, vår Guds, namn?*

Meningen som kommer direkt efter den om vagnar och hästar tycks visa på att det får konsekvenser, vem vi sätter vår lit till, det står: *De* (som litar på vagnar och hästar, alltså) *segnar ner och faller, vi reser oss, vi håller stånd.* Det finns alltså ett samband mellan att lita på *Herrens, vår Guds, namn*, det vill säga lita på Gud själv, och att få kraft till att resa sig och hålla stånd. Gud själv uttrycker genom profeten Jesaja precis detta – *de som litar till Herren får ny kraft.* Låt oss ta dessa ord som både en utmaning och ett löfte denna dag. Låt oss rannsaka oss själva kring detta med till vad eller vem vi djupast sett sätter vår tillit. Men låt oss den här dagen också ta vara på löftet att verkligen ger kraft till den som litar på honom.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för ännu en ny dag. Tack för löftet om ny kraft till den som litar på dig. Hjälp mig att göra det. Hjälp mig att sätta min djupaste tillit till dig och bara till dig. Ge mig kraft till att resa mig och hålla stånd mot det som ansätter mig. Hjälp mig att lita till att du alltid finns vid min sida.

Gud, jag ber att du ska vara med mig denna dag och ge mig styrka och mod. Hjälp mig att söka dig och se dem som behöver ett extra leende för att orka. Tack Gud att du berör också denna dag. *Amen.*

Herrens Bön.

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden så som i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver. Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. Amen.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Tisdagens kväll.

Psalm 730 - ”Må din väg gå dig till mötes”

Bön

Gud jag kommer inför dig denna kväll. Hjälp mig att lägga det som varit i dina händer, så att jag nu kan stilla mig en stund inför dig. Amen.

Bibelläsning – Psaltaren 20

För körledaren. En psalm av David. Må Herren svara dig på nödens dag, må Jakobs Guds namn bli ditt värn. Må han sända dig hjälp från templet och stödja dig från Sion. Må han minnas dina matoffer, må han ta emot dina brännoffer. Må han ge dig vad du önskar och låta dina planer lyckas. Då skall vi jubla över din seger och triumfera i vår Guds namn. Må Herren ge dig allt du ber om.

Nu vet jag att Herren ger seger åt sin smorde. Han svarar honom från sin heliga himmel och räddar med sin starka hand. Andra litar till vagnar och hästar, men vi litar till Herrens, vår Guds, namn. De segnar ner och faller, vi reser oss, vi håller stånd. Herre, ge seger åt kungen, svara oss då vi ropar!

Betraktelse

Vi ska denna kväll, precis som i andakten i morse, stanna upp inför Psaltarens psalm 20. I andakten i morse stannade vi upp inför att denna psalm sätter fingret på att vi människor kan sätta vår lit till olika saker, och att det är den som sätter sin lit till *Herren* som väljer det goda, och som därigenom får ny kraft. Men i andakten nu ikväll tittar vi närmare på ett annat tema i psalmen.

Vi läser om hur David uttrycker många önsknningar som handlar om att Gud ska handla och gripa in – att Herren ska *svara*, bli ett *värn*, *sända hjälp*, *stödja*, *minnas*, *ge* vad vi önskar, *låta planer lyckas* och *ge allt* vi ber om. David uttrycker dessa önskar för någon annan, för ett *dig* som nämns om och om igen i psalmen. Vi skulle kunna använda dessa psalmversar på samma sätt, som en förbön som vi ber för någon annan.

Och om vi gör det, då gör vi rätt i att också stanna upp inför orden att *Nu vet jag att Herren ger seger åt sin smorde. Han svarar honom från sin heliga himmel och räddar med sin starka hand.* Den *smorde* som det talas om här skulle kunna vara David själv, den *smorde* kungen, men vi gör rätt i att också och mera tänka på den *smorde* som Guds Messias, Jesus Kristus (*Messias* och *Kristus* betyder ju just *den smorde*). För det är åt honom som Gud har gett den stora segern – segern över synden och döden och ondskan. Och det är genom honom, genom tron på honom, som vi får del i den segern.

Det är något gott att få be om allt gott för andra människor – precis som David gör i denna psalm. Och det är också något gott att få påminna andra om Guds allra största gåva till människor – den seger han genom Jesus Kristus ger till var och en som kommer till honom.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här dagen som nu går mot sitt slut. Tack att du har varit med hela dagen, och tack för de tillfällen då jag upptäckte det. Tack för seger du genom Jesus Kristus ger åt mig och åt varje människa. Hjälプ mig att leva i den segern och att hämta kraft i den.

Vi ber också för dem vi mött idag, ta hand om dem och omslut dem i din trygghet Gud. Jesus vi ber dig att du ska komma till alla som är trötta

och förtvivlade, hjälp dem. Kom och skänk din frid och trygghet till dem som är rädda och ledsna. Jesus, du Guds son, förbarma dig över världen och låt din rättvisa få råda. Vi ber om detta, i Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Onsdagens morgon.

Psalm 682 - "Icke genom någon människas skyrka"

Bön

Herre, himmelske Fader, du som ser och förstår min längtan efter dig bättre än jag själv gör, kom mig nu nära, och tala till mig de ord som du bättre än alla vet att jag behöver höra. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 21

För körledaren. En psalm av David. Herre, kungen gläds åt din styrka, han jublar över din hjälp. Vad han önskar ger du honom, du vägrar ej det han ber om. Du kommer till honom med goda gåvor, du sätter på hans huvud en krona av guld. Han ber dig om liv och du ger det, oändligt många levnadsår. Din hjälp gör hans ära stor, du skänker honom prakt och glans. Du ger honom välsignelser för evigt, bereder honom glädje inför dig. Ty kungen förtröstar på Herren, med den Högstes nåd står han säker. Din hand når alla dina barn från människors ätt. De ville tillfoga dig ont, de smidde planer, men förgäves. Du driver dem på flykten, du siktar på dem med din båge. Herre, visa din höghet och styrka, vi vill hylla din makt med sång och spel.

Andakt

Den första halvan av den här psalmen är kungen som talar till Gud och tackar honom för alla de gåvor han har fått. Kungen har bett om seger, vad vi kan anta handlar om krigsföring, och Gud har gett honom segern.

Kungen i forna Israel, liksom de flesta kungar i historien, har haft en oerhörd makt över sitt folk. De har kunnat ta vilka beslut som helst och förväntat sig folkets lojalitet. På grund av denna enorma makt tackar därför kungen den som ska tackas, för han vet att det inte är genom sin egen förmåga han besekrat folkets fiender, utan det är Gud som har gjort det.

Därför kommer psalmens höjdpunkt precis i mitten: "Ty kungen förtröstar på Herren, med den Högstes nåd står han säker." Kungen vet att han måste lita på Gud. Han måste upprepa för sig själv alla de välsignelser han har fått så att han inte upphöjer sig själv och börjar tro att han gett folket deras segrar.

För oss är det också lätt att glömma bort att allt vi har och allt vi är beror på Guds godhet mot oss. Vi kanske inte kan tala om militär framgång, men allt vi har i vårt liv, allt vi gjort måste vi komma ihåg att tacka Gud för. När vi börjar tro att det beror på oss kommer vi att krampaktigt hålla fast vid det och bli helt förkrossade när det tas ifrån oss. Därför får vi denna morgon påminna oss om alla Guds gåvor till oss.

Bön

Vi tackar dig Herre för en ny morgon. En ny dag fylld av din nåd. Tack för att du har beskyddat oss under nattens vila och gett oss ny kraft för dagen som ligger framför. Låt oss idag minnas att allt beror på din välsignelse. Hjälp oss att inte vandra i egen kraft, utan i de gärningar du berett åt oss.

Vi ber också idag om ditt förbarmande över din värld och din mänsklighet, om kraft till de försvagade, vägledning till de vilsna, glädje till de nedstämda, frid till de oroliga. Låt din närvaro prägla oss och vår tjänst för dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det

bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Måns Norrsén.

Onsdagens kväll.

Psalm 490 - ”Guds Son en gång i morgonglans”

Bön

Herre, öppna mitt hjärtas öra, till att höra de ord som du vill tala till mig, de ord som du så väl vet att jag behöver. Öppna mig för din närvaro, för ditt namns skull. Amen.

Bibelläsning – Psaltaren 21

För körledaren. En psalm av David. Herre, kungen gläds åt din styrka, han jublar över din hjälp. Vad han önskar ger du honom, du vägrar ej det han ber om. Du kommer till honom med goda gåvor, du sätter på hans huvud en krona av guld. Han ber dig om liv och du ger det, oändligt många levnadsår. Din hjälp gör hans ära stor, du skänker honom prakt och glans. Du ger honom välsignelser för evigt, bereder honom glädje inför dig. Ty kungen förtröstar på Herren, med den Högstes nåd står han säker. Din hand når alla dina barn från människors ätt. De ville tillfoga dig ont, de smidde planer, men förgäves. Du driver dem på flykten, du siktar på dem med din båge. Herre, visa din höghet och styrka, vi vill hylla din makt med sång och spel.

Betraktelse

I morgonandakten tittade vi på första halvan av den här psalmen, nu ska vi titta på den andra halvan. Där första halvan handlar om kungen som förtröstar på Guds välsignelser, handlar andra halvan om folkets förväntningar på kungen.

Det första vi kan stanna upp vid är att folket faktiskt hade förväntningar på kungen. Kungen var förvisso i allra högsta grad en diktator som kunde göra vad han ville, men han var beroende av Gud och enligt den här psalmen hade folket förväntningar på honom. Framför allt handlar det om att kungen ska besegra folkets fiender och beskydda dem. Beskrivningar är så starka att det till och med talas om att fiendens avkomma ska utplånas från jorden.

Först mot slutet kan vi få en aning om hur vi ska läsa den här psalmen, nämligen där det står "De ville tillfoga dig ont, de smidde planer, men förgäves." Det var den behandlingen Jesus fick utstå. Han fick lida under de som ville göra honom ont, men deras planer för förgäves för Gud lät Jesus uppstå från de döda. Därför kan vi ha stor förväntan på vår kung, Jesus Kristus. Han har besekrat döden. Vi får stämma in i den förväntan psalmen ger uttryck för och vänta på den dag då Jesus kommer för att utplåna ondskan helt och fullt.

Förbön

Herre, visa din höghet och styrka, vi vill hylla din makt med sång och spel. Vi tackar dig för att vi får vandra vårt liv här på jorden med stor förväntan på dig. Tack för att du genom din död och uppståndelse visat att döden inte har något grepp om varken dig eller oss. Med ditt folk överallt på jorden vill vi i tro vänta din återkomst i härlighet.

Vi ber också denna kväll om ditt förbarmande över alla människor, hela din värld och allt som är i den. Låt din frid omsluta allt och alla som nu går till vila, särskilt dem som plågas av sömnsvårigheter, oro och ångest. Ge styrka och uthållighet åt alla som arbetar denna natt, kom och var hos dem på ett särskilt sätt. Låt din välsignelse och närvaro denna natt prägla alltmer av vad som sker i världen. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Måns Norrsén.

Torsdagens morgon.

Psalm 140 - ”Du bar ditt kors, o Jesu mild”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bli och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 22:1–19

Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Jag ropar förtvivlat, men du är långt borta. Min Gud, jag ropar om dagen, men du svarar inte, jag ropar om natten men finner ingen ro. Dock är du den Helige, till din tron stiger Israels lovsång. På dig förtröstade våra fäder, de litade på dig, och du kom dem till hjälp. De ropade till dig och blev räddade, de litade på dig, och du svek dem aldrig.

Men jag är en mask, inte en människa, hånad och föraktad av envar. Alla som ser mig gör narr av mig, de hånlar och skakar på huvudet: ”Han har överlämnat sig åt Herren, nu får Herren gripa in och rädda honom – han är ju älskad av Herren.” Du hjälpte mig ut ur min moders liv, du lät mig vila trygg vid min moders bröst. Från min födelsestund är mitt liv i din hand, alltsedan jag blev till har du varit min Gud.

Dröj inte långt borta, jag är i nöd, och ingen finns som hjälper mig. Tjurar skockar sig runt mig, jag är kringrand av bestar från Bashan. De spärrar upp sina gap som rovlystna, rytande lejon. Jag rinner bort likt vatten som slås ut, benen lossnar i min kropp, mitt hjärta är som vax, det smälter i mitt bröst. Min mun är torr som en lerskärva, tungan klibbar vid gommen. Du lägger mig i gravens mull. Hundar samlas runt mig, jag

omringas av en hord av våldsmän. Händer och fötter är skrumpnade, jag kan räkna varje ben i min kropp. De står där och stirrar på mig, de delar mina plagg emellan sig, de kastar lott om mina kläder.

Betraktelse

Denna psaltarpsalm liknar många andra klagopsalmer i Psaltaren, men är kanske den mest detaljerade och drastiska skildringen av de omgivande fienderna (som farliga djur ute efter att skada och tillintetgöra) och den egna kroppens och själens extrema lidande (i bilder av upplösning, uttorkning och ihjälsvält). Mest av allt utmärks den emellertid av att Jesus på korset identifierar sig med bedjarens ord, och att den innehåller så många detaljer som passar in på Jesu lidande på korset att den alltid av kristtroende uppfattats som en profetia om Kristus i själva klimax av hans frälsningsgärning, i stil med Jes. 53 om Herrens Lidande Tjänare.

Det är dock inte de märkligt många detaljöverensstämmelserna mellan skeendet på Golgata och psalmens ord som är avgörande för detta igenkännande av Jesus i psalm 22, utan snarare dess förening av total gudsövergivenhet och total trohet mot Gud i samma ord och i samma människa. Och Jesu trohet är inte beroende av att Gud säger eller strax gör något tröstande, utan finns bara för att Gud är den han är, ”den Helige”. Plågad ropar Jesus till Gud över en avgrund av ateism – och blir inte skonad. Han dör denna död för andra, tar deras straff och måste då tömma lidandets bägare i botten. Men, eftersom ”syndens lön är döden” (Rom. 6:23), och Jesus inte har någon egen synd, kan döden inte behålla honom. Han går igenom den till det Liv som inte kan dö.

När vi ber denna bön är det inte för att spela upp eller förstärka minnet av hur Jesus dog, utan för att vi är benådade att efterfölja honom och spela hans roll så till den grad att vi förenas med honom, blir ett med honom, dör och uppstår med honom. Just detta är varje människas möjlighet och kallelse.

Förbön

Tack, käre Herre, för varje ny dag som du ger, och för den här nya dagen. Tack för möjligheten att få leva som ett barn till dig och som en efterföljare

till din Son, Jesus Kristus. Hjälp mig att se och förstå vem jag är i dig, och sporra mig att följa och leva för honom som gav sitt liv för mig.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, Amen.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, Amen. (2 Pet 3:18).

Bengt Holmberg.

Torsdagens kväll.

Psalm 149 - ”Detta är den stora dagen”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 22:20–32

Men du, Herre, dröj inte långt borta, du min styrka, skynda till min hjälp! Rädda mig undan svärdet, mitt liv ur hundarnas våld! Rädda mig ur lejonets gap, mitt arma liv undan vildoxens horn! Då skall jag sjunga ditt lov för mina bröder, i tempelskaran skall jag prisa dig.

Ni som fruktar Herren, prisa honom, ära honom, Jakobs ätt, bäva för honom, Israels ätt! Ty han föraktade inte den svage och vände inte

ryggen åt hans nöd, han dolde inte sitt ansikte utan hörde hans rop om hjälp. Du är källan till min lovsång i den stora tempelskaran. Inför dem som fruktar Herren får jag frambära de offer jag lovat. De betryckta får äta och bli mätta, de som sökt sig till Herren får prisas honom.

– Må ni alltid vara fyllda av livsmod. Hela jorden skall minnas vad som skett och vända om till Herren, alla folk och stammar skall tillbe inför honom. Ty kungamakten är Herrens, han härskar över folken. De som sover i mullen kan inte hylla honom, de som vilar i jorden kan inte böja knä för honom. Men jag lever för honom, och mina barn skall tjäna honom. De skall vittna för nya släktled om Herren, förkunna hans rättfärdighet för ofödda slakten, ty han grep in.

Betraktelse

I denna bön tar bedjaren (Frälsaren) med sig ”tempelskaran”, *qahal* – det hebreiska ordet för gudsfolket samlat till bön och helig strid, som i det grekiska NT översätts med *ekklesia*, dvs. kyrkan, som också kallas Kristi Kropp. En medlems räddning angår hela den bedjande gemenskapen, jfr 1 Kor 12:26 ”Lider en kroppsdel, så lider också de andra. Blir en del hedrad, så gläder sig också alla de andra”. 2 Kor 1:7 ”Vi har ett fast hopp när det gäller er; vi vet att liksom ni delar lidandena med oss, delar ni också trösten”.

Som så ofta i klagopsalmen börjar bönen i nattsvart uppgivenhet, men slutar i förtröstan, jfr slutorden ”han grep in”. Att mönstret är så vanligt ska inte förstås som att en sådan bön är ett slags självterapi, då man *intalar* sig att det kommer att gå bra, suggererar sig ur sorg och förtvivlan till en paradoxal förtröstan om att Gud kommer att gripa in och rädda. Nej, klagopsalmerna är ett fruktbart sätt att fördjupa sig i Guds verklighetsuppfattning och lämna sitt alltför mänskliga och kortsynta perspektiv, i svensk själavårdstradition kallat: att öva tron.

Men även denna innerliga psalm saknar något, som först blir en verklighet i och med Jesu liv och död: uppståndelsen från de döda. Gamla testamentets skrifter är i stort sett ense om att ”de som sover i mullen kan inte hylla honom [Gud]”, dvs. den som dött är borta för alltid. Den räddning man i bästa fall kan nå är att ännu en tid bli kvar

bland de levande och sedan leva vidare genom sina barn. Psalmens hopp om Guds verkliga livräddning blir alltså verkligt och fullbordat först när Jesus ber den och fyller den med sin död och sin uppståndelse. Det är Han som talar till sin ”tempelskara” (*qahal*) och med hela sin erfarenhets och sitt livs tyngd säger: ”Må ni alltid vara fyllda av livsmod”! Att be Psalm 22 infogade i honom fyller oss med livsmod och gör psalmen till sanningen också om våra liv.

Förbön

Tack, käre Herre, för ännu en dag som nu går mot sitt slut. Du, käre himmelske Fader, vet vad min dag har innehållit och vad den gjorde med mig. Tack att döden inte är slutet för livet och gemenskap i och med dig. Tack för livet sedan, och redan nu. Ge mig livsmod inför dem båda.

Också denna kväll ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld. Kalla på hela din mänsklighet, dra oss alla in i en djupare gemenskap med dig, redan i denna världen och i denna tiden. Trösta de ledsna och oroliga, skänk dem som nu ska sova kvällens frid, hela de sjuka, och visa för dem som i natt ska vara vakna att du bär, också i nattens timmar. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Bengt Holmberg.

Fredagens morgon.

Hälsning från redaktören: Denna andakt över psaltarens kanske mest välkända psalm har publicerats tidigare här på "Dagligt Bröd" (2020-04-01). Den återpubliceras denna morgon, när vi nu återvänder till den på vår "psaltarvandring". Välsignad läsning och dag önskar jag dig! / Fredrik Borglin, redaktör, "Dagligt bröd"

Psalm 558 - "Herren är min Herde god"

Bön

"Herre, du min herde i liv och död, stilla mina sinnen och min själ när jag nu närmar mig dig. Möt mig också den här dagen och den här stunden med din närvaro och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 23

"En psalm av David. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig. Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten. Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar, sitt namn till ära. Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg. Du dukar ett bord för mig i mina fienders åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och fyller min bägare till brädden. Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv, och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever."

Betraktelse

Den här morgonen ska vi stanna upp inför en av Bibelns allra mest kända och uppskattade texter: Psaltarens psalm 23, även kallad *Herdepsalmen*. Den beskriver med sina bilder olika aspekter av Guds omsorg om oss, och hur den omsorgen tar sig uttryck i olika situationer i tillvaron. Genom att beskriva hur Gud är närvarande och med sin omsorg verkande på en mängd sätt och i en mängd sammanhang, framträder den större bilden: att Gud alltid är med, hur det än är, vad som än händer.

Att vara kristen, att tro på Gud, att försöka vara en lärjunge till Jesus, innebär inte att livet helt plötsligt blir fritt från motgångar och bekymmer, inte alls. Om du läser igenom psalmen igen så kan du särskilt

lägga märke till två uttryck: *den mörkaste dal* och *fiender*, två ord som får stå som en symbol för allt det mörka och hemska som vi människor kan drabbas av och även utsätta varandra för. Psaltaren 23 lovar inte på något sätt att dessa saker försvinner för den som kallar Herren för *min Herde*. Vad psaltaren 23 lovar är att Gud är med på ett sådant påtagligt och kraftfullt sätt, om vi låter honom vara det, att inte ens livets mörkaste platser och tider kan koppla något riktigt grepp om mig.

Psaltaren 23 är inte en psalm som handlar om hur härligt livet är precis hela tiden, den är en psalm som handlar om att Gud är med både när livet är härligt, och när det är ohärligt, att Gud är den som ger det goda, som leder oss till de gröna ängarna, och att Gud är den som gör att även de mörka dalarna blir uthärdliga platser.

En Herde är någon som både leder, vallar, pekar ut en riktning, och beskyddar, tar hand om. Båda de sakerna vill Gud göra, för oss, också den här dagen. Unna dig själv att under den här dagen påminna dig om det, oavsett om den här dagen blir som psalmens gröna äng, eller som den mörkaste dal. För oavsett, *Herren är min herde*, i just det sammahang där du är, också den här dagen.

Förbön

Tack, käre Herre, att vi får kalla dig vår Herde, också den här dagen. Tack att ingenting av det verkligt nödvändiga behöver fattas oss, när vi lever i din närhet och låter ditt sinne prägla oss och den här världen. Tack att du vill både leda och beskydda alla som kommer till dig, också den här dagen. Vi ber om din ledning och ditt beskydd idag. Vi ber om det för hela din värld, för vår del av den, för våra sammanhang, för våra närmaste och för oss själva. Kom du och prägla dem alla, på ett nytt och djupare sätt än förr. Beskydda dem som är i de mörka dalarna, i smärtans, ångestens och rädslans mörkaste dalar, bär dem i din famn. För ditt namns och din barmhärtighets skull. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det

bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord. (2 Thess 2:16-17)

Fredagens kväll.

Hälsning från redaktören: Denna andakt över psaltarens kanske mest välkända psalm har publicerats tidigare här på "Dagligt Bröd" (2020-05-02). Den återpubliceras denna kväll, när vi nu återvänder till den på vår "psaltarvandring". Välsignad läsning och kväll önskar jag dig! / Fredrik Borglin, redaktör, "Dagligt bröd"

Psalm 687 - "Jag är med er alla dagar"

Bön

Ingen stund är såsom denna, kvällens sista, tysta timma. Inga sorger längre bränna, inga stämmor mera stimma. / Tag då nu i dina händer denna dagen som förflutit. Visst jag vet: i gott du vänder vad jag hållit eller brutit. / Ont jag tänker, ont jag handlar, men du läker allt och renar. Mina dagar du förvandlar så från grus till ädla stenar. / Du får lyfta, du får bära, jag kan bara allting lämna. Tag mig, led mig, var mig nära! Ske mig vad du sen må ämna! (K. Boye)

Bibelläsning – Psaltaren 23

En psalm av David. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig. Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten. Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar, sitt namn till ära. Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg. Du dukar ett bord för mig i mina fienders åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och fyller min bägare till brädden. Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv, och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.

Betraktelse

Jag har många gånger funderat på hur jag hade uppfattat kung David om jag hade träffat honom. Han är ju en man som ger ett väldigt blandat intryck. I Apostlagärningarna 13:22 beskrivs han som ”... *en man efter [Guds] hjärta*” (SFB15) Sen har vi så klart hans mindre sympatiska sidor som vi inte behöver gå in på för stunden. För om vi ska uppehålla oss vid vad som gjorde David till en man efter Guds hjärta, tror jag att vi får en nyckel i psalm 23. Där får vi se vilken relation David hade till Gud. Och när vår *inre* relation till Gud är ordentligt grundad kan det leda till att vårt *yttre* följer därefter.

I psalm 23 ser vi framför allt att David har just en personlig relation till Gud. Herren är *min* herde. Gud är inte en opersonlig kraft, Gud är relation. Och David säger att om Herren är ens herde saknar man ingenting. Gud ger oss allt vi behöver, men inte allt vi vill ha. Dessa gröna ängar, lugna vatten, visar att Gud är för oss och vill vårt bästa. Allt i psalmen är fantastiska löften för oss kristna att hålla fast vid.

Även när psalmen byter ton och talar om *den mörkaste dal* finns det fortfarande ett löfte om att Gud är med oss. Den obehagliga delen av löftet är så klart det som versen före säger, nämligen att Gud leder oss på rätta vägar. Anledningen till att vi går igenom mörka tider, kan vara för att Gud leder oss på en rätt väg därigenom. Ännu värre blir det när vi ser att, trots att psalmen bara består av löften till oss, det inte finns något löfte om att Gud för ut ur den mörkaste dal. Men även om Gud inte lovar att föra oss ut ur mörkret lovar han att duka ett bord för oss. Vi får löftet att vi kan uppleva Guds kärlek och närvaro när vi är omgivna av livets osäkerhet. När mörka tider som dessa händer, dessa tider då vi som mänsklighet går igenom en mörk dal visar vårt *yttre* om vårt *inre* är efter Guds hjärta eller inte.

Låt oss ställa en fråga till oss själva, den här kvällen i en tid då hela mänskligheten går igenom en mörk dal: Har Guds löften verkligen fått förankring i *mitt* hjärta, eller har psalm 23 bara blivit vacker poesi? Om vi förstår Guds hjärta för oss, och vi grundar vårt hjärta, vårt *inre* i det, då får vi ett *yttre* som kan gå igenom även de mörkaste tider. Vi får en liten

blick av Guds hjärta när David berättar om vad han ser fram mot: ”Herrens hus ska vara mitt hem...” Gud har en slutdestination för oss, att vi ska få bo i Herrens hus. Att vi ska få komma till himlen en dag. Det är Guds intention för oss, det är Guds hjärta för oss.

Förbön

Tack käre Fader, för alla dina välgärningar mot oss. Tack för att vi inte behöver se på oss själva och vår prestation för att veta något om vårt andliga tillstånd. Vi behöver bara se vad du, i Jesus Kristus, har gjort för oss. När mörka tider kommer behöver vi inte försöka visa mer kärlek, vi kan bara hålla fast hårdare vid dina löften.

Herre, vi bekänner att vi inte är män och kvinnor efter ditt hjärta. Istället för att hålla fast vid dina löftet om din närvaro och omsorg i alla stunder letar vi ofta efter det som kan ge oss behag för stunden. Vi ber att du, under denna färd genom en mörk dal, ska göra oss uppmärksamma på våra avgudar och andra synder som drar oss ifrån dig. Vi tackar dig till slut för att vi får gå till sängs och vara fullt förvissade om att om vi somnar och aldrig skulle vakna igen, så vaknar vi ändå till något fantastiskt. Genom din Son, Jesus Kristus, *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Måns Norrsén.

Lördagens morgon.

Psalm 7 - ”Lova Herren, sol och måne”

Bön

Käre Herre, du som vill tala till oss och vet att det är gott för att få höra vad du har att säga, jag ber dig: kom nu med den stillhet som är av dig, så att jag kan ta emot det du nu vill ge. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning - Psaltaren 24

Av David, en psalm. Jordan är Herrens med allt den rymmer, världen och alla som bor i den. Det är han som har lagt dess grund i havet och fäst den över de strömmande vattnen. Vem får gå upp till Herrens berg, vem får gå in i hans tempel? Den som har skuldlösa händer och rent hjärta, som inte håller sig till falska gudar och aldrig har svurit falskt. Han får välsignelse av Herren och riklig lön av Gud, sin räddare.

Här är det släkte som sökt sig till Herren, som träder fram inför ditt ansikte, du Jakobs Gud. Portar, öppna er vida! Höj er, uråldriga dörrar! Låt ärans konung draga in! Vem är då ärans konung? Det är Herren, den väldige hjälten, Herren, väldig i strid.

Portar, öppna er vida! Höj er, uråldriga dörrar! Låt ärans konung draga in! Vem är han, ärans konung? Det är Herren Sebaot, han är ärans konung.

Betraktelse

Den här psaltarpsalmen förknippar många med Adventstiden och särskilt första söndagen i Advent. Då läser vi om hur Jesus rider in i Jerusalem på en åsna, så som profeten Sakarja hade förutsagt: ”Se, din konung kommer till dig ...” och vi sjunger ”Bereden väg för Herran ... Gör dina portar vida ...”, ”Hosianna!”

Det första David proklamerar i psalmen är att jorden är Herrens, inklusive människorna. Det fäster fokus på skapelsen: det är inte vi människor som äger skapelsen, den är Herrens! Vi finns här som förvaltare och vi har ett ansvar inför Herren när det gäller vårt förvaltarskap. En gång kommer Herren att låta denna skapelsen, den gamla skapelsen, gå mot sitt slut för att skapa ”nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor”. Det kan vi inte förhindra, tvärtom skriver Petrus att vi ska påskynda den dagen. Vi kan inte rädda jorden eller mänskligheten. Det kan bara Herren, Jesus, han som kan göra allting nytt! Men så länge vi lever på hitsidan evigheten och i

denna tidsåldern ska vi göra allt för att Herren ska bli ärad och lydd genom hur vi förvaltar skapelsen.

Men också människorna är Herrens. Det är han som har skapat människorna, alla olika och till man och kvinna. Därför får ingen människa "äga" en annan människa. Det handlar inte bara om att vara ägd som slav eller träl. Det kan handla om att utöva makt - mentalt, känslomässigt, ekonomiskt, politiskt - så att en annan människa blir ofri.

Den som gör anspråk på oss i synnerhet är den Onde, Ovänneren. Han menar, att eftersom vi är som vi är - syndare - så kan vi lika gärna glömma att Herren skulle vilja ha med oss att göra. "En sån som du - skulle Gud bry sig?" Och så vill han göra oss till sina slavar, slavar under synden - vi har ju ändå gjort som han vill, en eller flera gånger. Hopplöst läge? Nej, icke! Vi ska komma ihåg att jorden och de som bor på den är Herrens. Det är också Herren, Jesus, som kan göra oss fria, när vi har blivit slavar under synden.

Det märkliga är, att när Bibeln talar om den verkliga friheten, Guds barns härliga frihet, så använder Paulus uttryck som att vara "Kristi slav", att "Gud har köpt er och priset är betalt", att vi är friköpta, inte med silver eller guld, utan med Kristi dyrbara blod. Det var det Jesus kom för att utföra, när han red in på åsnan genom Jerusalems portar.

Ser du sammanhanget? Han kom för att göra dig fri och han har gjort dig till sin egen, sin egendom. Ingen annan äger dig. Han är din och du är hans! God fortsättning på dagen!

Förbön

Tack Jesus för att du är Herre över hela jorden! Hjälp mig att tänka på det idag och tack för att jag får höra ihop med dig. Det finns så många som vill vara herrar över jorden, över skapelsen, över folk och stater, över människor. Men du är min och jag är din!

Inför den här dagen ber vi dig också om ditt ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre tack att du ser, att du vet om allt som rör sig omkring oss och inom oss. Herre, tack också att du hela tiden drar oss närmre dig. Hjälp oss att inte hålla emot. Led oss idag till människor

och sammanhang där du vill låta ditt ord sås ut. Led oss och hela din mänsklighet idag på vägen som leder allt närmre dig. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Göran Simonsson.

Lördagens kväll.

Psalm 756 – ”Bara i dig”

Bön

Käre Herre, kom med din tröst och ditt ljus, vänd oss mot dig, vår blick, vårt hjärta, våra sinnen. Skänk den stillhet som gör att vi ser att du var här redan innan vi ropade till dig. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning - Psaltaren 24

Av David, en psalm. Jordan är Herrens med allt den rymmer, världen och alla som bor i den. Det är han som har lagt dess grund i havet och fäst den över de strömmande vattnen. Vem får gå upp till Herrens berg, vem får gå in i hans tempel? Den som har skuldlösa händer och rent hjärta, som inte håller sig till falska gudar och aldrig har svurit falskt. Han får välsignelse av Herren och riklig lön av Gud, sin räddare.

Här är det släkte som sökt sig till Herren, som träder fram inför ditt ansikte, du Jakobs Gud. Portar, öppna er vida! Höj er, uråldriga dörrar! Låt ärans konung draga in! Vem är då ärans konung? Det är Herren, den väldige hjälten, Herren, väldig i strid.

Portar, öppna er vida! Höj er, uråldriga dörrar! Låt ärans konung draga in! Vem är han, ärans konung? Det är Herren Sebaot, han är ärans konung.

Betraktelse

David ställer frågor i psalmen. Inte för att han undrar över vad svaret ska bli utan han frågar därför att han *vet* svaret och vill att andra också ska veta.

Det handlar om vem som får gå upp på Herrens berg, Sion, och vem som ska få gå in i Herrens tempel. Det handlar djupast sett om vem som kan få komma nära Herren, ända in i hans djupaste gemenskap. Alla kring David och alla kring Jesus visste att det hade Mose varit i närheten av, på berget Sinai och i tabernaklet, tält-templet, som Israels folk bar på och plockade upp och plockade ner under ökenvandringen från befrielsen ur slaveriet i Egypten till friheten i det utlovade landet, Israel. Uppe på berget Sinai fick Mose se Gud på ryggen för "mitt ansikte kan ingen se", fick Mose höra av Herren. Och när Mose sedan hade varit inne i tabernaklet fick han hänga en duk framför ansiktet. Hans ansikte reflekterade Guds härlighet så att han fick "dämpa" strålglansen, blända av, när han skulle gå ut från tabernaklet och tala till folket. (Det är därför Mose i konsten ibland avbildas med strålande horn i pannan. Men det får vi reda ut en annan gång!)

Nu undrar David: Vem får gå upp? Vem får gå in? I sitt eget svar räknar han upp flera goda personliga kvalitéer: Den som har skuldlösa händer och rent hjärta, som inte håller sig till falska gudar och aldrig har svurit falskt. OK. Då får vi se hur många som trängs i den kön Du? Jag?

Det finna bara *en* som "får gå upp till Herrens berg och gå in i hans tempel".

Det är Jesus. Till berget som han går upp på, Golgata, bär ingen åsna honom. Han går själv. Och han bär själv sin börda: din och min skuld, som han ska bära upp på korset som står redo för honom och som han bär på sina skuldror. Det är hans herradöme, hans makt. Eftersom vi inte har skuldlösa händer, rena hjärtan osv går han, Ärans Konung, in i striden för oss, för att vinna seger över den som vill äga oss och göra oss till sina slavar. Jesus är hjälten som tvingar dödsrikets portar att vidga sig, så att han kan dra in - och dra ut! Han är den som går in i det allra heligaste i det himmelska templet med sitt offer inför Fadern och säger i sin förbön för oss: "Fader, förlåt dem! Jag har tagit deras skuld." Med sig från korset och den tomma graven har han välsignelse och rik lön. För sig själv? Nej, för dig och mig!

När vi döptes var vi med honom i hans död och uppståndelse och vi får

genom tron vara ”det släkte som söker sig till Herren”. Vi ska få vara med om det som Mose ännu inte kunde på Sinai: vi ska få se Guds ansikte, se honom sådan han ÄR, ansikte mot ansikte.

En uråldrig dörr är ofta svårforcerad för Jesus. Det är dörren in till människans hjärta, ditt och mitt inre. Det finns en gammal älskad bild som föreställer Jesus som står vid en dörr och knackar på den. Den dörren har inget handtag på utsidan. Den har bara ett handtag på insidan och kan bara öppnas inifrån. Det är bara jag som inifrån kan öppna mitt hjärtas dörr för Jesus. Bilden visar två viktiga saker:

1) Jesus har kommit nära och vill stiga in. 2) Jag får öppna för honom, Ärans Konung, och för hans välsignade närvaro i mitt liv.

Förbön

Käre Fader, nu får vi lägga en vecka till bakom oss och vila inför söndagen - skapelsens första dag och Jesu uppståndelses dag. Låt mig i morgon få erfara ljuset, som alltid övervinner mörkret. Jesus, du är ärans konung. Hjälp mig och hela din Kyrka att hålla sin port öppen för dig. Kom in i mitt hjärta, Jesus.

Vi ber denna kväll åter om ditt förbarmande över din värld och allt som du skapat. Grip in i vår värld, hjälp oss att vårda och förvalta din skapelse och tjäna dig i allt. Vi ber särskilt om ditt förbarmande över de sjuka och de döende, kom till dem, var dem nära. Hjälp oss att leva för dig så länge vi lever, idag, imorgon och alla dagar. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått. (Jud, v. 2)

Göran Simonson.

Söndagens morgon.

Psalm 625 – ”En dag jag lämnar mitt hem och mina vänner”

Bön

Herre, gör mig stilla, stilla inför dig. Samla mina tankar, du som känner mig. Herre, all min oro, lämnar jag åt dig. Låt din Ande fylla, tomheten i mig. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 5:35-43

Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: ”Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.” Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: ”Var inte rädd, tro bara.” Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han uppörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: ”Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.” Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: ”Talita koum!” (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

Betraktelse

Glad söndag! För det är söndag igen, och den här söndagen kallas i bland annat Svenska kyrkans kyrkoår för *Sextonde söndagen efter Trefaldighet*. Och *Temat, Överskriften* för den här söndagen är *Döden och livet*. Det handlar den här söndagen alltså om inte en, utan om två saker, som ofta eller åtminstone då och då, upptar alla människors tankar. Och som hör ihop, och som förändras till sin karaktär och till sitt innehåll, när Jesus får komma in i bilden.

Denna söndag handlar om två saker, som alla människor har tankar om. För alla människor har tankar om och förhoppningar kring livet. Varför vi finns till. Vad som är livet djupaste mening. Vad livet kan och allra helst bör fyllas med. Och alla människor har tankar och förhoppningar,

och ibland också rädsior, kring döden. Vad som händer då. Och varför den måste finnas. Då är det gott att tänka på att det finns någon som har något alldeles särskilt att säga om detta. Någon som har både vilja och auktoritet att göra skillnad i såväl liv som död: Jesus Kristus. Och det är honom vi möter i textläsningen denna morgon.

Vi människor har en tendens att dra en mycket skarp gräns mellan liv och död, och det är inte så konstigt, för så ser våra villkor som människor ut. Men i texten vi läser denna morgon ser vi, att för Jesus är den gränsen inte alls lika skarp. Han kommer till någon som är död, och den döde, den lilla flickan, får liv igen. I texten vi läser är detta något absolut och kroppsligt, vilket det också kan bli för oss. Det finns ingen anledning att uppfatta Jesu ärende, omsorg och fullmakt som mindre än vad den är i texten denna morgon.

Men vad den här texten på ett djupare plan vill visa, är att Jesus ger liv åt allt som är dött, när vi bjuder in honom till det: kroppsligt, andligt och i inför evigheten. Till samtliga dessa sammanhang, och till än fler, vill och kan Jesus ge liv åt det som är dött, när vi låter honom göra det.

Det är intressant att notera, att Jesus säger till dem som var samlade vid synagogföreståndarens hus: *Flickan är inte död, hon sover*. Men de kanske märkliga orden vill påminna oss om något: Nämligen att det som av oss människor kallas *döden*, det är för Jesus bara likt en sömn. Att väcka någon från död till liv, det är för Jesus inte svårare än att väcka någon som sover. Gränsen mellan död och liv suddas ut, blir till något helt annat och mycket mindre, i sammanhang där Jesus får vara med. Nyckeln till de sammanhangen är att försöka ta till oss av de ord som Jesus säger i dagens text. För det är ord som han säger också till oss: *Var inte rädd. Tro bara*.

Förbön

Käre himmelske Fader, du som är Herre i liv och i död, tack för den här nya dagen. Tack för allt det som du vill ge den här dagen. Gör mig uppmärksam på det som du vill säga, ge och leda till den här dagen. Hjälp mig den här dagen och alla dagar att inte bara rädd, varken för livet eller för döden. Hjälp mig att *bara tro*.

Idag ber vi också särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss där vi är, tala till oss också idag, låt oss få känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälp oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikes skull. Herre, välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. (4 Mos 6:24-26).

Söndagens kväll.

Psalm 626 - ”Jordens Gud, stjärnornas Herre”

Bön

Käre far, du som kallar oss att leva som dina barn i frihet hos dig, befria mig från allt det som ligger mellan dig och mig, så att märker att du är här, och kan höra det som du nu vill säga. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Filipperbrevet 1:20-26

Jag väntar och hoppas att jag aldrig skall stå där med skam, utan att jag nu som alltid öppet skall våga lovprisa Kristus med min kropp, vare sig den skall leva eller dö. Ty för mig är livet Kristus och döden en vinning — såvida inte ett fortsatt liv här på jorden ger mig en vinst genom mitt arbete, för då vet jag inte vad jag skall välja. Jag slits åt båda hållen: jag längtar efter att bryta upp och vara hos Kristus, det vore ju det allra bästa.

Men för er skull är det viktigare att jag lever kvar här, det är jag övertygad om, och jag vet att jag kommer att bli kvar och stanna hos er alla för att hjälpa er till framsteg och glädje i tron. Och genom mig, genom att jag kommer till er igen, skall ni bli allt stoltare över att tillhöra Kristus Jesus.

Betraktelse

Också i andakten denna kväll ska vi stanna upp inför den här söndagens tema – som är *Döden och livet*. Men vi läser en annan text än i andakten i morse, bland dem som särskilt hör till den här söndagen. I morse läste vi från Markusevangeliet (5:35-43) om hur Jesus i ett sammanhang kommer och är den stora skillnaden mellan död och liv, hur gränsen mellan de båda bleknar bort, när Jesus får vara med och får handlingsutrymme. Nu ikväll läser vi istället ett stycke från Paulus och Timotheos (Fil 1:1) brev till församlingen i Filippi, ett stycke som också behandlar *döden och livet*.

Och i dessa versar, skriver Paulus något utmanande, det står såhär: *Ty för mig är livet Kristus och döden en vinning*. Och då är frågan: Kan man verkligen tänka så? Vad är det som får Paulus (och Timotheos), att göra det? Är de bara stora i orden, två stycken ”snackare,” eller menar de verkligen det som de säger?

Jag tror att Paulus och Timotheos menar vad de säger, för de talar utifrån en verklighet där Gud har fått komma in i bilden och har fått en plats. Det som var dött har fått liv. Paulus och Timotheos har upptäckt att det finns något som är så stort, och som kan bli det också för oss, så stort att också vi kan tänka ungefär såhär: För mig har Jesus fått en så stor och avgörande roll att det faktiskt är viktigare att han finns med mig i morgon, oavsett om jag då vaknar upp vid liv eller om jag inte gör det. För livet är inte livet, utan det är Kristus, det vill säga Jesus och livet med honom, som är livet, som är det allra viktigaste.

Det betyder inte att andra saker och personer är oviktiga eller att det här livet inte betyder något. Tvärtom. Livet med Gud hjälper dig och mig att se vad som verkligen är viktigt. Livet med Gud ger livet en ny och djupare mening och ett större innehåll. Och ett nytt mål. Inte bara inte det som kommer sen, utan också redan idag.

Förbön

Tack, käre Herre, för också den här dagen med dig. Tack för din vägledning och närhet, för dina gåvor och för nya perspektiv. Hjälp mig att se vad som är viktigt, och vad som inte är det, den här dagen. Hjälp mig att urskilja det större innehållet och de djupare meningarna, som kommer av livet med dig.

Också denna kväll och natt ber vi om ditt förbarmande och ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre, grip in där sjukdom, död, smärta, ångest och allt annat som inte är av dig råder och brer ut sig. Besök din mänsklighet och dina barn på ett nytt och fördjupat sett i denna tid, du som har det och är den som vi behöver. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft. (Rom 15:13)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och
välsignelse över dig i ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.

Bibelutdragen hämtade ur Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>